

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΩΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΕΚΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ

—
1886

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
 Α. ΓΕΩΡΓΙΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ
 ΚΑΙ ΝΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ
 ΥΠΟ
 Α. ΓΕΩΡΓΙΑΝΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΣ	ΣΥΝΑΡΟΜΗΤΑΙ ΕΠΤΡΑΦΟΝΤΑΙ. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Διὰ τὸ ἐξωτερικόν . . Δρ. Ν. 20.	Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
» » ἐσωτερικόν . . » » 15	Ὅδὸς Πινακῶν
» τοῦς κκ. Φοιτητάς » α 8.	Ἀριθμὸς 8.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Αἱματοῦρα ἐξ ἀλκαλοειδῶν τῆς κινᾶς, ὑπὸ Κωνστ. Γ. Σάββα, στρατιωτικοῦ ἱατροῦ. — Ἀκαδημία τῆς ἰατρικῆς ἢ ἐν Παρίσι. Αὐτοκυματιναὶ μοῖκαι. (Συνέχ.). — Θεραπεία ἐπιστάξεως. — Κοκκίνη εἰς θεραπείαν βρωγμῶν τῶν θηλῶν τοῦ μαστοῦ. — Κόνις καθαρτικῆ ἀρωματικῆ. — Ἀγτισηπτικὸν γαργάρισμα τοῦ στόματος. — Καυνοσμός τοῦ ανατομικοῦ φροντιστηρίου. — Ἀγγελία. — Εἰδοποιήσεις. — Βιβλ. δελτίον.

ΔΙΜΟΣΦΑΙΡΙΝΟΥΡΙΑ ΕΞ ΑΛΚΑΛΟΕΙΔΩΝ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ.

ὑπὸ ΚΩΝΣΤ. Γ. ΣΑΒΒΑ, Στρατιωτικοῦ ἱατροῦ.

Τὸ ζήτημα τῆς ἐκ κινῆς αἱματοῦρας, ἢ ὀρθότερον αἱμοσφαιρινουρίας, Ἕλληνας ἱατροὶ τὸ πρῶτον ἔθεσαν ἐπὶ τοῦ τάπητος οὐχὶ πρὸ πολλοῦ χρόνου ἰδίως ὁμῶς διελεύσανεν ὁ κ. Καρραμῆτσας διὰ δύο ἐμβριθῶν αὐτοῦ μελετῶν (Αἱμοσφαιρινουρία ἐκ κινῆς. — Ἐλώδης αἱμοσφαιρινουρικὸς πυρετός), ἀποδείξας ὅτι ἡ κίνη προκαλεῖ αἱματοῦραν ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκ τοῦ ἐλώδους μείσματος ἐπερχομένης, ἡ δὲ αἱματοῦρα αὕτη εἶναι κυρίως εἰπεῖν αἱμοσφαιρινουρία.

Οὐδὲν ὁμῶς, καθόσον τοῦλάχιστον ἡμεῖς γνωρίζομεν, ἐγγράφη περὶ τῆς
 ΓΑΛ. ΤΟΜ. ΓΣΤ'. 16

δυνάμειος τῶν λοιπῶν ἀλκαλοειδῶν τῆς κίνας τοῦ προκαλεῖν ἢ οὐ αἰμοσφαιρινοῦριαν. Ἐπὶ ἀτόμου πάσχοντος αἰμοσφαιρινοῦριαν ἐκ κινίνης ἐνεργήσαντες μικρὸν ἀριθμὸν πειραμάτων, παρέχουσαν ταῦτα κατωτέρω, θέλοντες νὰ συντελέσωμεν κατὰ τι πρὸς ἐξακριβωσίν τῶν μεγάλῃν σπουδαιότητα ἔχοντων διὰ τὴν χώραν μας ζήτημάτων τούτων.

Αἱ διὰ κινιδίνης καὶ κινχονίνης γενόμεναι δοκιμαὶ αὗται ἐνηργήθησαν ἐπὶ στρατιώτου τινός, ὅστις ἐνοσηλεύθη πολλάκις εἰς τὸ παρ' ἡμῶν διευθυγόμενον τμήμα τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου Ἀθηνῶν διὰ διαλείποντας πυρετούς. Οὗτος, ἐκ Θηβῶν καταγόμενος, ὑπέστη πολλάκις διαλείποντας, καθ' ὧν ἔλαβε τελεσφόρας καὶ ἀβλαβῶς κινίνην. Ἀλλὰ πρὸ διατίαις παρετήρησεν, ὅτι δασκίς ἐλάμβανε τοιαύτην κατελαμβάνετο ὑπὸ αἱματοῦριαις μὴ συνοδευμένης ὑπὸ σπουδαίου τινός ἄλλου φαινομένου. Πρὸ δλίγου δὲ χρόνου προσκληθεὶς ὑπὸ τὰς σημαίας ἔπαθε πάλιν διαλείποντας, δι' αἷς δις ἠναγκάσθη νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

Τὸ πρῶτον εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸ τῇ 4 Αὐγούστου ε. ε. πυρέσσων ὑπὸ θερμοκρασίαν 38,8, καὶ διηγούμενος ὅτι ὁ πυρετὸς εἰσέβαλε τὴν πρῶταν μετὰ ῥίγους, ἀνευ ἑτέρου τινός φαινομένου. Γνωρίζων ὅτι συνήθως κινίνην χαρηγοῦσι κατὰ τῶν καιούτων πυρετῶν, μὴ παρεκάλεισεν, ὅπως μὴ τῷ χορηγήσω τοιαύτην, καθόσον δασκίς λαμβάνη αὐτὴν αὐρεὶ αἱματηρά. Θέλων νὰ πεισθῶ καὶ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λόγων ἀποτῆ ἀνέγραψα ἑξοκίσι σιτάριον βυρσοειφίκης κινίνης εἰς τέσσαρα κατὰ πότια ληφθησόμενῃ τὴν νύκτα. Δὲν εἶχε παρέλθει ἀκόμη ἡμίσεια ὥρα ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ δευτέρου καταποτίου μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὅπότε κατελήφθη ὑπὸ πόνου κατὰ τὸ ἐπιγάστριον, οὐρήσας δὲ εἶδε τὰ οὖρα αὐτοῦ αἰμόχροα.

Κατὰ τὴν πρῶτην ἐπίσκεψιν μοι ἐπέδειξε ποσότητα τινὰ οὖρων, ἐξ ἐκείνων, ἃτινα τὴν νύκτα εἶχεν οὐρήσει. Ἦσαν βαθέως ἐρυθρὰ τὸ χρώμα, ἐντελῶς διαυγῆ, αὐδ' ἕλκος ζέματος παρουσιάζοντα. Ἡ ἀντιδραστὴς αὐτῶν ἦν ἀσθενὴς δξεία, τὸ εἰδικὸν βῆρος 1028. Διὰ τοῦ νιτρικοῦ δξέος καὶ τῆς θερμότητος κατέκρημνίζετο ἀφθονον λευκώμα, διὰ δὲ τῆς γνωστῆς τοῦ Heller ἀντιδράσεως ἀπεδεικνύετο ἡ ὑπαρξίς τῆς αἰμοσφαιρίνης. Ἡ διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἐξέτασις ἀπέδειξε κοκκίαι τινὰ καὶ συντρίμματα (Helminis) ὑπέουρα, οὐδὲν δ' αἰμοσφαιρίον, καίτοι κατ' ἐπανάληψιν ἐνεργήθηεντα. Ἰδίως ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν ἡμῖν ἡ συγκριτικὴ παραβολὴ τῶν οὖρων τούτων πρὸς τὰ οὖρα ἀθρονοῦ τινός, ὅστις κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἐνοσηλεύετο ἐν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ πάσχων αἰμορροχικὴν πορφύραν (Morbus maculatus Werlöfii). Ταῦτα κατ' ἀντίθεσιν ἦσαν θαλά μετὰ ζέματος ἀφθονοῦ, ἡ δὲ μικροσκοπικὴ ἐξέτασις ἔδειξε μέγαν ἀριθμὸν ἐρυθρῶν αἰμοσφαιρίων καὶ τινὰ λευκὰ. Νομίζομεν ὅτι ἡ παραβολικὴ ἐξέτασις αὐτῆ ἀρκεῖ νὰ πείσῃ πάντα, καὶ τοῦ Θωμᾶ, δυσπιστότερον, ὅτι

ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει προδικεῖτο περὶ αἰμοσφαιρινοῦριαις, ἐνῶ ἐν τῇ δευτέρῃ περὶ αἱματοῦριαις. Τὰ πρῶτην φορὰν κενωθέντα οὖρα ἦσαν βαθέως κεχρωσμένα, ἀλλὰ τὰ κατόπιν προσελάμβανον βραχυλήδον ἀνοικτότερον χρώμα, τὰ δὲ ὀλίγον πρὸς τῆς 10ης π. μ. εἶχαν τὸ μὲν χρώμα κατὰ φύσιν, περιείχον ὅμως μικρὸν ποσὸν λευκώματος. Μετὰ τὴν 10ὴν ὥραν οὐρήσεν οὖρα φυσιολογικά, ὥστε ἡ αἰμοσφαιρινοῦρις αὕτη διήρκεσε σχεδὸν 8 ὥρας.

Βλέπων, ὅτι πράγματι ἡ κίννη παρεκάλεισεν παρ' αὐτῷ αἰμοσφαιρινοῦριαν, ἀνέγραψον ἐπὶ τινος ἡμέρας καθ' ἑκάστην δόξα μὴν ἐκχυλίσματος κίνης μετὰ βότρυκτο εὐκαλύπτου. Διὰ τοῦ μέτου τούτου ὁ πυρετὸς καὶ ἡ αἰμοσφαιρινοῦρις δὲν ἐπανήλθον, ὁ δὲ ἀσθενὴς ἐξῆλθεν ὄγιῃς τῇ 10' Αὐγούστου.

Ἐκ νέου προσβληθεὶς ὑπὸ πυρετῶν εἰσῆλθε τὸ δεύτερον μετὰ 15 ἡμέρας εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Τὴν ἡμέραν τῆς εἰσόδου του (25 Αὐγούστου) εἶχε πάθει πυρετικὸν παροξυσμὸν μετὰ χολωδῶν ἐμετῶν, ἀνευ δὲ αἱματοῦριαις. Τὸ ἑσπέρας, καθ' ὃ εἰσῆλθεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ἦτο ἀπύρετος. Ἐχορηγήσαμεν τὸ ἐκχυλίσμα τῆς κίνας μετὰ βότρυκτο εὐκαλύπτου, ὡς καὶ τὴν ἐπομένην, καθ' ἣν πάλιν ἦτο ἀπύρετος. Τὰ οὖρα ἐξετασθέντα δὲν περιείχον αἷμα.

Τὴν πρῶταν τῆς 27ης ἦτο πάλιν ἀπύρετος. Ἐπιθυμοῦντες νὰ μᾶθωμεν, ἀν καὶ ἡ ὑποδερμικὴ χρῆσις τῆς κινίνης ἐπέφερον αἰμοσφαιρινοῦριαν καὶ εἰς πόσον ποσὸν, ἐνηργήσαμεν τὴν 3ην ὥραν π. μ. κατὰ τὴν σπληνικὴν χώραν ἐνεσιν διὰ τῆς σύριγγος Πραβᾶξ ἐξ ἐνός σιταρίου θειῆς κινίνης διαλυθείσης διὰ τρυγικόσ δξέος εἰς γραμμικὸν ὕδατος. Τὴν μετημέριαν ἀκριβῶς κατελήφθη ὑπὸ ῥίγους, καὶ πυρετῶ ἀνελεύσεως τῆς θερμοκρασίας αὐτοῦ εἰς 39,0, ἢ. Τὰ οὖρα πολλάκις ἐξετασθέντα τὰ τε ἑσπέρας καὶ τὴν πρῶτην οὐδὲν σημεῖον αἰμοσφαιρίνης ἔδειξαν. Ὅθεν βεβαίως ὁ παροξυσμὸς οὗτος οὐδεμίαν εἶχε σχέσιν πρὸς τὴν ἐνεσιν τῆς κινίνης.

Τὴν ἐπομένην πρῶταν ἦτο πάλιν ἀπύρετος. Τὴν 9 ὥραν π. μ. ἐνηργήσα κατὰ τὴν ἥπατικὴν χώραν ἐνεσιν ἐνός συριγγίου Πραβᾶξ περιεχόντος δύο σιτάρια θειῆς κινίνης διαλυθείσης διὰ τρυγικόσ δξέος. Μίαν ὥραν ἀκριβῶς μετὰ τὴν ἐνεσιν, χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸν ἀσθενὴ ἕτερον φαινόμενον ἄξιον λόγου, ὡς πυρετός, πόσις κλπ., οὐρήσεν αἱματηρὰ ὡς καὶ μετ' ἄλλην μίαν ὥραν. Ἡ ἐξέτασις τῶν οὖρων τούτων ἀπέδειξε τὴν ἐν αὐτοῖς ὑπαρξίν αἱμοσφαιρίνης, ὡς καὶ αἰμοσφαιρίων. Τὴν 4 μ. μ. ὥραν οὐρήσεν οὖρα φυσιολογικὸν μὲν χρώμα ἔχοντα, περιείχοντα ὅμως μικρὸν ποσὸν λευκώματος. Ἡ αἰμοσφαιρινοῦρις αὕτη διήρκεσεν 7 περίπου ὥρας. Τὸ ἑσπέρας ἦτο ἀπύρετος, ὡς καὶ τὴν ἐπομένην. Οὖρα κατὰ φύσιν.

Βεβαίως περὶ τῆς δυνάμειος τῆς κινίνης τοῦ προκαλεῖν αἰμοσφαιρινοῦριαν ἠθέλησα νὰ πειραθῶ καὶ δι' ἄλλων ἀλκαλοειδῶν τῆς κίνας. Καὶ πρὸς

τοῦτο ἐχορήγησα τὴν πρωίαν τῆς 30 Ἀγούστου ἐν ἀπυρεξίᾳ πέντε σιτά-
ρια θεϊκῆς κινιδίνης, ἀλλὰ μετὰ προσεκτικῆν καὶ ἐπικειλημμένην ἐξέ-
τασιν τῶν οὐρῶν οὐδὲν εὔρον. Τὴν ἐπομένην πρωίαν ἐδιπλασίασα τὴν δό-
σιν, δέκα σιτάρια ἐξ αὐτῆς χορηγήσας, ἀλλὰ καὶ πάλιν οὐδέν.

Τὴν 1 Σεπτεμβρίου ὁ ἀσθενὴς ἦτο ἀπύρετος κατὰ τὴν πρωίαν ἐπι-
σχεψιν. Ἀλλὰ τὴν μεσημβρίαν πάλιν ἔπαθε πυρετικὸν παροξυσμὸν με-
θερμ. 38,9. Τὰ οὔρα δὲν περιεῖχον κίμοσφαιρίνην. Ἀνέγραψα αὐτῷ 20
σιτάρια κινιδίνης εἰς τέσσαρα καταπότια, χηφθόσμενα τὴν πρωίαν.
Ἡμίσειαν ὄραγ μετὰ τὴν λήψιν τοῦ φαρμάκου κοῦρησεν οὐρα διαυγῆ,
αἱματηρά, ἀλλὰ λίαν ἀνοικτοῦ χρώματός. Ἐκτὸς τῆς αἱματοποιίας οὐδὲν
ἕτερον ἦτιαιτο ὁ πάσχων. Τὸ ἑσπέρας τῆς 2 Σεπτεμβρίου εἶχε 37,8
θερμοκρασίαν, ἡ δὲ αἱμοσφαιρινουρία ἐξηκολούθει.

Τὴν πρωίαν τῆς 3ης Σεπτεμβρίου ὁ ἀσθενὴς ἦτο μὲν ἀπύρετος, ἀλλὰ
μεγάλως ἐξασθενημένος. Ἡτιαιτο δισμαλγίαν, εἶχεν ἐλαφρὰν ἰκτερικὴν
χρῶσιν τῶν ἐπιπεφυκότων, ἐξηκολούθει δὲ νὰ οὔρῃ αἱματηρά, παθὼν πρὸς
ταῦτα καὶ ἐπίσταξιν. Τὴν 10 πρωίαν ὄραν τὰ οὔρα δὲν εἶχον πλέον
ἐρυθρὸν χρῶμα, περιεῖχον ὅμως ἐλάχιστον λεύκωμα. Ἡ αἱμοσφαιρινουρία
αὕτη ἔπαυσε τὴν μεσημβρίαν, διαρκέσασα 32 ὅλας ὄρας.

Τὴν ἐπομένην ἦτο ἀπύρετος. Τὴν μεθιπομένην κατελήφθη πάλιν ὑπὸ
πυρετικοῦ παροξυσμοῦ με θερμ. 40,4. Τὰ οὔρα δὲν περιεῖχον αἱμοσφαιρί-
νην. Τὴν 7, 7 καὶ 8 Σεπτεμβρίου ἀπυρεξία.

Μετὰ τὴν κινιδίνην ἠρχίσμεθα πειρώμενοι διὰ τῆς κιγχονίνης. Καὶ ἐχο-
ρήγησαμεν τὴν πρωίαν τῆς 10 Σεπτεμβρίου πέντε σιτάρια ἐξ αὐτῆς, οὐδὲν
ὅμως ἀποτέλεσμα ἐπῆλθε. Τὴν ἐπομένην πρωίαν 10 σιτάρια διαλυθέντα
διὰ θεϊκῆς δόξης εἰς οὐρίαν ὑδατος, ἀλλὰ καὶ αὖθις οὐδέν.

Τὴν 12 ἐχορηγήσαμεν 20 σιτάρια, τὴν δὲ 13 ἡμίσειαν δράχμην πάλιν
ταῦτα εἰς διάλυσιν, ἐπὶ παρουσίᾳ ἡμῶν πινομένην, καθόσον εἶχομεν τὴν
ὑπόνοιαν μήπως, φοβούμενος ὁ ἀσθενὴς τὴν αἱματοουρίαν, προκαλέσῃ τε-
χνητῶς ἕμειον καὶ ἀποβάλλῃ τὸ φάρμακον. Οὐδὲν ὅμως ἐπέφερον κινιδί-
νοι, δόσεις τῆς κιγχονίνης, καθόσον τὰ οὔρα οὔτε κατὰ πὸ χρῶμα οὔτε
τὴν χημικὴν σύστασιν ἠλλοιώθησαν, μὴ ἐπελοούσης τῆς προσδοκωμένης
αἱμοσφαιρινουρίας.

Ἡθέλομεν πολλάκις καὶ κατὰ διαφόρους τρόπους ἐπαναλάβει τὰ πει-
ράματα ταῦτα, ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ ἀσθενὴς ἐξησθέντε μεγάλως ἐκ τῶν
ἐπικειλημμένων αἱματοουρίων καὶ τῶν συχνῶν πυρετικῶν παροξυσμῶν.

Ὅθεν ἠναγκάσθημεν νὰ διακόψωμεν τὴν χρῆσιν τῶν τοιούτων φαρμάκων
καὶ γὰρ ἐνεργήσωμεν τὴν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐπ' ἀναρρωτικῆ ἀδείᾳ ἀπο-
στολήν, ἵνα ἀνακτήσῃ τὰς ἀπωλεσθείσας δυνάμεις του, ἐπιπολασσόμενοι
μετὰ τὴν ἐπάνοθόν του νὰ ἐνεργήσωμεν ἀριθμόν τινα πειραμάτων ἕκ-
τῶν ἄλλων ὄρων.

Ἄς ἴδωμεν ἤδη τὴν πρακτικὴν συμπεράσασθαι δυνάμεθαι νὰ ἐξελθῶμεν
ἐκ τῆς ἀνω ἐκτεθείτης ἰσχυρίας. Καὶ πρῶτον μὲν ἴσμεν, ὅτι τὸ περι-
στατικὸν τοῦτο ἔρχεται εἰς ἐπικύρωσιν τοῦ πρὸ τοῦ κ. Καραμήττα πα-
ρατηρηθέντος γεγονότος, ὅτι ἡ κινίνη προκαλεῖ αἱμοσφαιρινουρίαν. Καθό-
σον εἶναι προφανές, ὅτι ὁ πρὸς αὐτὴν ἀσθενὴς μόνον δασάκις ἐλάμ-
βανε κινίνην ἐπασχεν αἱμοσφαιρινουρίαν, οὐχὶ δὲ δασάκις καταλαμβάνετο
ὑπὸ παροξυσμοῦ διαλείποντος πυρετοῦ, ὅπερ ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ ἐκ κινίνης
προερχομένη αἱμοσφαιρινουρία εἶναι ἐντελῶς διάφορος καὶ ἀνεξάρτητος
τῆς ἐκ τοῦ ἐλείου μιάσματος προερχομένης. Καὶ περὶ τούτου ἀδιστακ-
τικῶς ἐπίσθημεν ἐκ τοῦ περιστατικῆς τούτου, καθόσον κατὰ βράλησιν
ἠδυνάμεθα νὰ προκαλέσωμεν αἱμοσφαιρινουρίαν χορηγοῦντες ἀνάλογον
ποσὸν κινίνης εἴτε ἀνωθεν εἴτε διὰ τῆς ὑποδερμικῆς ὁδοῦ.

Διὰ νὰ ἐπέλθῃ δὲ ἡ αἱμοσφαιρινουρία ἔπρεπεν ἡ κινίνη νὰ χορηγηθῇ εἰς
δόσιν οὐχὶ μικροτέραν τῶν ἀπὸ σιταρίων, πρὸς ἀντιστοιχοῦσαι καὶ τὰ
ὑποδερμικῶς χορηγηθέντα δύο σιτάρια κινίνης.

Ἐκτὸς τῆς κινίνης καὶ ἕτερον ἀλκαλοειδὲς τῆς κίνης, ἡ κινιδίνη (α)
φαίνεται ὅτι προκαλεῖ αἱμοσφαιρινουρίαν, πράγμα, ὅπερ, καθόσον τοῦ ἐλά-
χιστον ἡμεῖς γνωρίζομεν, παρ' οὐδενὸς τῶν συγγραφέων ἀναγράφεται. Διὰ
νὰ προκαλέσῃ ὅμως τοιαύτην πρέπει νὰ χορηγηθῇ εἰς διπλασίαν τῆς κί-
νίνης δόσιν.

Τὸ τρίτον τῶν ἀλκαλοειδῶν τῆς κίνης, δι' αὐτὴν ἐπειράθημεν, ἡ κιγχονί-
νη, δὲν ἐπέφερον εἰς τὸν περὶ οὗ πρόκειται ἀσθενῆ αἱμοσφαιρινουρίαν.
Δυστυχῶς ἡ ἐξασθένησις τοῦ ἀρρώστου δὲν ἐπέτρεψεν ἡμῖν νὰ ἐκτελέσω-
μεν δι' αὐτῆς πλήρη σειράν πειραμάτων, ἐξ ὧν νὰ πειθώμεθα μετὰ θεπι-
κότητος περὶ τῆς ιδιότητος αὐτῆς καύτης. Ἐάν ὅμως ἡ ἀπελής αὐτῆς
παρατήρησις ἐπιβεβαιωθῇ, τότε δυνάμεθα ν' ἀντικαταστήσωμεν τὴν κί-
νινην διὰ τῆς κιγχονίνης εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκείνας εἰς ἃς ἡ πρώτη
προκαλεῖ αἱμοσφαιρινουρίαν, αἵτινες ἄλλως τε δὲν εἶναι σπάνια, ὡς ἐξά-
γεται ἐκ τῶν σχετικῶν πραγματειῶν τοῦ κ. Καραμήττα.

(α) Ἡ κινιδίνη ἢ κοιγχινίνη (Chinidinum sive Conchilinum) εἶναι ἀλκαλοει-
δὲς ἰσομερὲς τῇ κινίνῃ ἔχον ἐν αὐτῷ χημικὸν τύπον (C²⁰ H²⁴ N² O⁴) καὶ τὰς
αὐτὰς χυριωτέρας χημικὰς ιδιότητας, διαφέρει δὲ κυρίως, καθόσον στρέφει τὴν
πολωθείσαν ἀκτίνα τοῦ φωτός πρὸς τὰ δεξιὰ, ἐνῶ ἡ κινίνη στρέφει αὐτὴν πρὸς
τ' ἀριστερά.

Ἡ κιγχονίνη (Chinchoninum) ἔχει χημικὸν τύπον C²⁰ H²⁴ N² O, διαφέρει
δὲ τῆς κινίνης ὡς ἐνέχουσα ὀλιγώτερον ὕδρον.

Ἐκ τῆς χημικῆς ταύτης σχέσεως τῶν ἀλκαλοειδῶν ταύτων τῆς κίνης πρὸς
ἄλληλα νομίζομεν ὅτι προέρχεται ἡ ὁμοιότης τῆς ἐνεργείας τῆς κινίνης καὶ κινι-
δίνης, καὶ ἡ μετὰ αὐτῶν καὶ τῆς κιγχονίνης ὑπάρχουσα διαφορά.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ Η ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.
(Συνεδρίασις τῆς 19 Ἰανουαρίου).

Πτωματῶνας καὶ μικροβίον.

(Συνέχεια. σελ. 229).

1. — Ἡ λεχώ καθ' ἑαυτὴν παράγει τὴν ἐπιλόχειον σηψαιμίαν, γέννησθαι αὐτὴν αὐτομάτως τὸ νόσογόνον ἔγερμα, οἰονόμηται καὶ ἀν' ἡναι (βραδύτερον δ' ὁ λόγος περὶ τοῦ δύνατος τοῦ προσδιορισμοῦ αὐτοῦ), ὅπερ δηλητηριάζει αὐτὴν; Ἐν ἐνὶ γέννησθαι αὐτὴν τὸν αὐτομολυσμόν, ἢ τὸν ἀντικτὸν τὸ σηπτικόν τῆς τοῦ ἔγερμα ἔξωθεν πάντοτε εἰσδύει ἐν αὐτῇ; Πλάττει δηλαδὴ ἑτερομολυσμόν;

2. — Δοθέντος ὅτι ἡ σηψαιμία εἶναι πάντοτε ἀπότοκος σηπτικοῦ ἔγερματος, τίς ἡ φύσις αὐτοῦ;

Τὸ νοεῖται διὰ τοῦ αὐτομάτου εἰς τὰς νόσους; Ἡ πρέπει μετὰ τῶν Béchamp καὶ Peter νὰ παραδεχθῶμεν ἀνεπιφυλάκτως τὴν αὐτομάτου ἀνάπτυξιν τῶν βακτηριδίων, τούτων μὴ προερχομένων ἀπὸ τῶν μικροβίων, ἀλλὰ τοῦτο φάνεται μοι ἀπαράδεκτον, καθ' ὅτι καὶ ὁ Cornil ἔδογματίσεν. Ἡ ἡ αὐτομάτου αὐτὴ ἀνάπτυξις εἶναι κατ' ἐπιφάνειαν καὶ συνεπῶς πρόκειται περὶ ἑτερομολυσμοῦ καὶ οὐχὶ περὶ αὐτομολυσμοῦ. Ἀλλὰ λαχούσθαι μὴ ὡς πρὸς τοῦτο ἀποδίδουσι σημασίαν εἰς τὰ ἔντερα, πιθανῶς δὲ καὶ εἰς τὰς ἀεροφόρους ὁδούς, εἶναι ἡ ἑντερικὴ θραύσις, ἥτις εἰσέτι οὐχ' ἤντων εἶναι συζήτησιμος, συνεπῶς παραλείπων ταύτην ἔρχομαι εἰς τὴν συζήτησιν τῶν γεγονότων.

1. — Ἐπὶ ἀπολύτως κλινικὴν ἔποψιν ἀναντιβρίτως δὲν ἀνευρίσκειται εὐκρινῶς ἡ ἀκριβὴς τοῦ μολυσμοῦ πηγὴ, οἱ κλινικοὶ εἰκάζουσιν ὅτι ὑπάρχει αὐτὴ ἀλλ' ἀδυνατοῦσι νὰ καταδείξωσι ταύτην κλινικῶς, διότι πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται πειράματα.

2. — Λόγου γενομένου περὶ μολυσμοῦ οἰονόμηται καὶ ἀν' εἶναι οὗτος δύο τινὰ παρουσιάζονται, τὸ μολυσματικὸν ἔγερμα καὶ τὸ ἔδαφος ἐφ' οὗ ἀναπτυχθήσεται τοῦτο. Ἐξετάσωμεν ἐν πρώτοις τὸ ἔδαφος.

Τοῦτο εἶναι ἄλλοτε ἄλλο καθόσον ἡ γυνὴ εἶναι ἔγκυος ἢ λεχώ καὶ ἡ μὲν ἔγκυος ἢ γυνὴ καθ' ὅλα ἐπιδεικνύσιν οἶκον καὶ πᾶσα ἄλλη γυνὴ μὴ ἔγκυος ἀλλ' ὄχι καὶ εὐδελος ἀετικότητα πρὸς τὰ μικροβία, τὰ πάντα ἐν τῷ ὀργανισμῷ αὐτῆς διατελοῦσιν εἰς ἐντελὴ ζωτικὴν ζωτικότητα, τὰ πάντα διεξάγονται ἕως εἰς ἔδαφος ὑπερ ἐντελεστάτα ἀντιθέταται καὶ τοῦ ὀλοῦ ἢ ζωτικῆς ἀντιδράσεως ἐββωμένως προσβάλλει τὸν ὑπὸ τὸν τύπον μικροβίου ἔχθρον, ὃν εὐχερῶς ἀποβάλλει ἀπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ ἢ δὲ λεχώ τῶν ἀντικτῶν καρίσθαι πολλὰ πλοῦν ἔδαφος εἰς τὴν ἐχθρότητά του, ὅστις ἐνεκα ἀνασυνθηκῶν εἰς ἂς διατελεῖ ἡ λεχώ, καίτοι ὁ αὐτὸς ἐκτῆσθαι μείζονα δύναμιν εἰς τὴν λεχώ τὸ ἔδαφος δὲν εἶναι ἐντελῶς ἀνέπαφον,

δὲν εἶναι ἐντελῶς ζῶν, περιέχει πολλὰ μέρη διεφθαρμένα, αἷμα, λέχεια, ὀγκωκὰ ὀρίσματα ἔτοιμα ν' ἀποπέσωσι, προσέτι δὲ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔδαφος μστεβλήθη οὐσιωδῶς, ἀπώλεσε μέρος τῆς πρὸς ἀντίστασιν ἐσχυρῆς αὐτοῦ, τῆς ζωτικῆς αὐτοῦ ἀντιδράσεως κατὰ τῶν ἐξώθεν ἔγερματικῶν.

Ἐπὶ γυναικὸς τεξέσεως χωρὶς ἀντισηπτικῶν προφυλάξεων καὶ καθούσης ἐπιλόχειον ἀπλήν ἢ σηπτικὴν πάθησιν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ θριασθῆ ἡ πηγὴ τοῦ δηλητηρίου. Πᾶσα γυνὴ ὑγιῆς ἢ μὴ, ἀδύνατος ἢ εὐρωστος, μολύνεται χωρὶς νὰ ἦναι γινώσκουσα ἢ πηγὴ τοῦ μολύτου. Μ' ὅλας τὰς προόδους τῆς ἀντισηπτικῆς μεθόδου φέρονται εἰσέτι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μεμονωμένα περιστατικὰ ἐπιλοχείου σηψαιμίας ἀναπτύσσόμενα ἐν κντίον ὄλων τῶν προσπαθειῶν καὶ προφυλάξεων, ἐκάστοτε δὲ ἐπὶ τῶν σκοπιμῶν τούτων περιπτώσεων τῆς ἐπιλοχείου σηψαιμίας χωρὶς νὰ καταδεικνύηται ἡ εἰσδυσίς τοῦ μολύτου διὰ τῶν γέννητικῶν ὀργάνων προβάλλεται τὸ ἐξῆς διπλοῦν ζήτημα.

1. — Ἡ γυνὴ ἐμολύνθη μ' ὅλας τὰς προφυλάξεις διὰ τοῦ κατὰ τὴν μήτραν παρματισμοῦ;

2. — Ἡ γυνὴ ἐμολύνθη ὑπὸ αὐτογόνου μολύτου (ἐντερικοῦ ἢ τινος ἄλλου);

Ταῦτα εἶναι ὑποθέσεις καὶ ὑποθέσεις ἀλυτοί, τὸ μόνον βέβαιον, τοῦτο ὅπερ τὰ νῦν εἶναι ἀφιλονεικῆτος ἀποδεδειγμένον, εἶναι ὅτι ἡ σηψαιμία εἶναι φύσει μικροβικῆς. Τὸ δόγμα τοῦτο τροποποιηθήσεται μετὰ γενοῦσα ἀνέλιπτα, ἀλλὰ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐμμένομεν εἰς τὰς πολλὰς καὶ σύμφωνους μελέτας δι' ἃς καταδεικνύεται ὅτι ἐν τῷ ὀργανισμῷ τῆς μεμολυσμένης λεχοῦς εὐρήνται τὰ παθογόνα μικροβία.

Ὁ ἀρνούμενος τὴν ἄρξιν τῶν μικροβίων Ραυλίν τολμήσει τάχα πῶτε νὰ παρμαλήτῃ τὰ ἀντισηπτικὰ μέσα εἰς τὰς λεχιώδας;

Ὁ Peter μεγάλην ἀποδίδει σημασίαν εἰς τὸ ἔδαφος, ἡμεῖς οὐ μόνον δὲν ἀρνούμεθα τοῦτο, ἀλλὰ καὶ στεντορεῶς τῇ φωνῇ λαλοῦμεν περὶ αὐτοῦ καὶ λέγομεν, ὅτι ἡ παρματική αἰτία τῆς ὀλοῦ τῆς τοῦ μικροβίου ἐνεργείας εἶναι ἡ ἐξαιθένησις τοῦ ἔδαφος τούτου, ὡς ἐκ τοῦ πλήθους τῶν νεκρῶν ὄλων ἃ περιέχει.

Τὸ δόγμα τοῦτο θπᾶντες οἱ περὶ τὴν καλλιέργειαν τῶν μικροβίων ἐπιδιδόμενοι γινώσκουσι καλῶς, πιθανῶς δὲ οἱ ἰατροὶ ἐπιλανθάνονται τοῦτου. Ἄν τὸ μικροβίον εἶναι τὸ πᾶν εἰς τὴν κλινικὴν εἰσέτι παθογόνον ἄρξιν, κάπηται τὴν ιδιότητά ταύτην ἐφ' ὅσον εὐρίσκει μέσον καλλιέργειας, τοιοῦτου δὲ μέσου καλλιέργειας μὴ ὑπάρχοντος τὸ μικροβίον σχεδὸν δὲν εὐρίσκειται, κατὰστρέφεται ἢ μὲν ἀνεργές, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει δὲν παλλοπλασάζεται. Ἐστὼ ὡς παράδειγμα τὰ πειράματα τοῦ Raulin ἐπὶ τοῦ Aspergillus nigri, διὰ τῆς ἀνάπτουσι τοῦ ὀλοῦ ἀπαιτοῦνται δὴ ὁμοῦ διὰφοροὶ οὐκ αἰετὸν ἐκ τούτου δηλητικαὶ δυσχερεῖαι ἃς

ἀπαντῶσιν οἱ περὶ τὴν καλλιέργειαν τῶν μικροβίων ἀσχολούμενοι καὶ ἰδίως προκειμένου ν' ἀπομόνωσι ταῦτα καὶ νὰ σπουδάσωσι τὰς ιδιότητες αὐτῶν. Ἀρνεῖσθαι λοιπὸν τὴν δράσιν τοῦ ἐδάφους εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μικροβίων ἰσοδυναμεῖ πρὸς παραγνώρισιν τῶν πρώτων ἀρχῶν τῆς μικροβιακῆς θεωρίας.

Φέρ' ἴδωμεν τὴν πάσχουσαν τοῦ Ρεϊτὶ ἣν εἶχεν ὡς βάσιν τῶν ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ· ἡ πάσχουσα αὕτη ἔφερεν ἐπὶ δέκα καὶ ἄκτω μῆνας πυορροῖαν συρίγγιον χωρὶς τὸ παράπαν νὰ μολυνθῇ διαρκούσης τῆς κήσεως.

Οὐδὲν τὸ παράδοξον. Ἡ γυνὴ δὲν ἐμολύνθη κατὰ τὴν κήσιν ὑπὸ τοῦ μικροβίου αὐτῆς διότι τὸ ἔδαφος δὲν ἦτο εὐνοϊκόν, διότι δὲν ἀπερρόφα, ἢ μάλλον διότι ἀπέβαλλε καλόνσον ἀπερρόφα, διότι δὲν ἐμπροσθεῖχεν ἐν τῇ ὀργανισμῷ αὐτῆς ἰκανὸν ποσὸν νεκρῶν ὑλῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ μικροβίου. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον καθ' ἑκάστην συμβαίνει, γυναῖκες δηλονότι ἔγκυοι πάσχουσι κατὰ τὴν κήσιν αὐτῶν διάφορα ἀποστήματα, κοιλίαν, μολυσματικὰ νόσους, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ τυφοειδῆ πυρετὸν χωρὶς τοῦτου ἔνεκα νὰ πάθωσι σηψαιμία. Οὐχὶ σπανίως βλέπομεν ὑπὸ τοιούτους ὄρους γυναῖκας οὐ μόνον νὰ θεραπευθῶσιν ἀλλὰ καὶ ν' ἀφίχθωσιν εἰς τὸ τέρμα τῆς κήσεως αἰσίως, καὶ νὰ φέρωσιν εἰς φῶς κῆμα εὖ ἔχον καὶ ἐντάλῳ ὑγιές. Ἡ εὐλογία ἔ. π. κατὰ τὴν κήσιν δὲν φονεύει πάντοτε, καὶ οὐχὶ σπανίως ὁ τοκετὸς τελεῖται αἰσίως, τὸ δὲ κῆμα εἶναι κατὰ πάντα ὀγιές.

Ἀλλ' εἰς τὴν φέρουσαν τὸ συρίγγιον γυναῖκα μετὰ τὸν τοκετὸν ἡ σκηνὴ ἤλλαξεν· ἡ γυνὴ μέχρι τοῦ τοκετοῦ ὑγιὴς διατελέσασα, ἀμέσως μετ' αὐτὸν ἐνόσησε καὶ ἔπαθεν ἐπιλόχειον σηψαιμία, ἐγένετο δὲ ἔστις μολυσμὸς δι' ἑτέρας γυναικας ὡς ἐμαίευσεν ἡ αὐτὴ μαία.

Παρατηρητέον ὅτι ὁ μολυσμὸς τῆς γυναικὸς ταύτης δὲν ἦτο μοιραία συνέπεια τοῦ τοκετοῦ αὐτῆς καὶ τῆς προγενεστέρως ὑπάρξεως τοῦ ἔλκους αὐτῆς. Ἀπαντες οἱ συγγραφεῖς ἀναφέρουσι, καὶ ἐγὼ αὐτὸς πολλάκις παρετήρησα, ὅτι γυναῖκες φέρουσαι τραύματα, φλέγμονας, ἔσχον κατὰ φύσιν τὴν λοχείαν, δὲν ἦτο ὅμως τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὴν πάσχουσαν τοῦ Ρεϊτὶ. Τάχα τὸ μικροβίον μετεμρφώθη; Οὐχὶ βεβαίως, ἀλλὰ διότι τὸ ἔδαφος, ὅπερ ἐξ ἀρχῆς ἦτο τὸσφ κακὸν, ἐχειροτέρευσε ἐπὶ μάλλον καὶ αὐτὸ ἐγένετο ἄριστον μέσον καλλιέργειας διὰ τὰ μικροβία.

Ἡδύνατό τις ἴσως νὰ εἴπῃ ὅτι οὐχὶ τὸ πῦον τοῦ συρίγγιον μόνον ἐμάλυε τὴν πάσχουσαν ἀλλὰ καὶ ἡ μεσολάβησις ἑτέρου σηπτικῶ ἔγερματός. Ἀλλὰ δὲν προβαίνω τὸσφ μακρὰν, παραδέχομαι δὲ ὅτι μόνον τὸ συρίγγιον συνέτελεσε σπουδαίως εἰς τὸν μολυσμὸν τῆς πάσχούσης ταύτης. Δύο ὑποθέσεις εἶναι παραδεχταί.

Ἡ παθογόνων μικροβίων ἐγκλεισμένη ἐν τῷ πύῳ τοῦ συρίγγιον ταύ-

του ἦλθεν ἀμέσως εἰς ἔκπαρση μετὰ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων· ἐδάφους οὐσιωδῶς εὐνοϊκοῦ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ (αἰμῶ, πλαιούκιον τραύμα φέρον πλῆθος πολὺ ἀπορροφητικῶν στομάτων φλεβικῶν καὶ λυμφατικῶν), ἢ δὲ μήτρῃ, ἀποτελοῦσα ἤδη δευτερεύουσαν ἐπίτιαν μολυσμῶ, ὡς ἐκ τοῦ τραύματος αὐτῆς ἀποδίδει τὸ σημεῖον ἐξ οὗ ἐκπηγάζει ἡ δηλητηρίασις αὐτῆ τῆς γυναίκος. Ὁ μὴ γενόμενος κατὰ τὸ συρίγγιον μολυσμὸς γίνεταί ἤδη κατὰ τὸ μητρικὸν τραύμα, καὶ τότε εὐκολώτερον καὶ ταχύτερον ὅσφ πολυπληθέστεραι τυγχάνουσιν αἱ τῆς ἀναπόσεως ὄβρι, καὶ οἱ μολυσματικοὶ ὀργανισμοὶ πολλώτεροι. Ἐὰ φαινόμενα ἐξηγούνηται οὐχὶ ἐκ τῆς μεταμορφώσεως τοῦ μικροβίου ἀλλ' ἐκ τοῦ πλαστικισμοῦ αὐτοῦ.

Ἐν ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς ἐκασθενήσεως τῆς γυναικὸς λίαν πιθανῶς ἔνεκα τοῦ τοκετοῦ, τὸ μέχρι τότε μὴ ἀνακίνον συρίγγιον ἤρξατο ἀνακίνεσθαι, τὸ δὲ πῦον μετενεχθὲν διὰ τῶν λυμφατικῶν ὁδῶν εἰς τὴν μήτρην κατέστησεν ὡς καὶ εἰς τὴν πρώτην ὑπόθεσιν τὴν μήτρην δευτερεύουσαν μολυσμῶ ἔστιαν καὶ προητοίμασε τὴν γυναῖκα εἰς τὸν μολυσμὸν.

Ὁ Ρεϊτὶ ἐπικαλεῖται τὴν ὑπερμετρον λευκοκύτωσιν τῶν ἐγκύων καὶ λοχεϊδῶν τὸ λευκοκύτω ὅμως μόνον ὅταν ἐγκαλεῖται μικροβία εἶναι μολυσματικόν. Βεβαίως, ὁ ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ κλονισμὸς, ἡ λοχεία προητοίμασε τὸ ἔδαφος μεταβάλλων τὴν δύναμιν τῆς ἀντιδράσεως τῶν ἰτῶν, χωρὶς ὅμως μικροβίων ὁ μολυσμὸς ἦτο ἀδύνατος.

Ἡ μεταξὺ τῆς γνώμης τοῦ Ρεϊτὶ καὶ τῆς ἐμῆς διαφορά συνίσταται εἰς τὸ ὅτι διὰ μὲν τὸν Ρεϊτὶ τὸ ἔδαφος εἶναι τὸ πᾶν, δι' ἐμὲ δὲ ἐπέχει δευτερεύουσαν θέσιν.

Διὰ τὸν Ρεϊτὶ ὁ ὀργανισμὸς ἐποίησε τὸ πᾶν, τὸ μικροβίον ἦτο ἀπλοῦν ἔγερμα, ἦτο προτὴν τοῦ ὀργανισμοῦ εἰς εἰδικὴν κατάστασιν ζωτικότητος.

Δι' ἐμὲ τὸ μικροβίον εἶναι τὸ οὐσιωδῆς ἔγερμα, χωρὶς ταύτου ἀδύνατος μολυσμῶ, ἐπειδὴ δὲ εὗρεν ἐν τῷ μεταβληθένῳ ὑπὸ τῆς λοχείας ὀργανισμῷ εὐνοϊκὰς συνθήκας διὰ τὸν πλαστικισμὸν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ παρήγαγε σηψαιμία.

ΡΙΣΤΕΡ. Ἀλλὰ τότε τὸ μικροβίον μετηνέχθη.

(ἀκολουθεῖ) Γ.

Θεραπεία ἐπιστάξεως. — Τερμαχίον σπόγγου λεπτὸν καὶ κυλινδρικὸν ἐμβεβεργμένον ἐν ὀπῷ λειμωνίου ἢ ὕδατος μετ' ἔξους εὐοδιάζεται ἐν τῇ αἰμαρραγοῦντι μυκτῆρι διωθούμενον ὅσον οἰόντες ὑψηλότερον, ὁ δὲ πάσχων ἀτακκίνηται πρηνὴς ἐφ' ἰκανόν. Τὸ θεραπευτικὸν τοῦτο μέσον ἰδίᾳ ὠφελεῖ εἰς τὰς κατὰ τὸν τυφοειδῆ πυρετὸν ἐπιστάξεις.

Καθαίνουσα θεραπεία των βωγμών των θηλών του μαστού. — Κατά τὰ διαλείμματα τοῦ θηλασμοῦ βρέχονται κατὰ 10 τῆς ὥρας ἐξηκοστὰ ἢ πεφλογισμένη καὶ βωγμὰς φέρουσα θηλή διὰ τῆς ἐξῆς διαλύσεως

Rp. Cocaïn. Gr. 10 ἢ 20.

Solv. in

Aq. destillat. Unc. 3.

M. D.

Διὰ τῆς θεραπείας ταύτης ἐντός δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν αἱ βωγμαὶ ἐντελῶς ἰστώνται καὶ οἱ πόνοι παύονται. Ἡ χρῆσις τῆς κοκαΐνης εἰς τὴν θεραπείαν τῶν βωγμῶν τῶν θηλῶν δὲν ἐπιβάλλει τὴν διακοπὴν τοῦ θηλασμοῦ.

Κόνις καθαρτικῆ ἀρωματικῆ. — Ἐπι δυσκοιλίας ἐνεκα παρεμποδισμῶν περὶ τὴν διαίταν ὠφελεῖ τὰ μάλιστα ἡ ἐξῆς κόνις διδομένη ἀνά 1—2 μικρὰ κοιλιακὰ ἐν ὕλατι κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ὕπνου.

Rp. Folior. Sen. pulveris. Dr. 2 ἢ 2.

» Aurant. » 2.

Magnes. Calcinat.

Semin. Anis. pulver.

Sach. alb. pulv. aa Ser. 2.

Ol. Ment. pip. Gul. 2.

M. f. pulv.

D.

Αντισηπτικὸν γαργάρισμα τοῦ στόματος. — Πρὸς ἀποφυγὴν ζυμώσεως τῶν ἀπομεινόντων μετὰ τὸ φαγεῖν θερμικῶν τροφῶν, καὶ πρὸς παρεμποδισμὸν ἀναπτύξεως μικροοργανισμῶν καὶ τερηδόνης τῶν ὀδόντων συνιστάται ἡ διάκλυσις τοῦ στόματος μετὰ τὸ φαγεῖν διὰ τῆς ἐξῆς διαλύσεως.

Rp. Chloral. Ser. 1.

Solv. in

Aq. destillat. Unc. 3.

add.

Ol. Anis. Gut. 10.

Ol. Ment. pip. Ser. 5.

M. D.

G.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΜΙΚΟΥ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων.

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἐγκρίνουμεν ἕνα ἀπὸ τοῦδε ἰσχυρῆ δ' ἐπάμενος ἐκ δέλα καὶ ἐπιτὰ ἀρθρῶν συγκειμένους κανονισμοὺς τοῦ ἀνατομικοῦ φροντιστηρίου.

Κανονισμὸς τοῦ ἀνατομικοῦ φροντιστηρίου.

Ἄρθρον 1. — Ἐν τῷ ἀνατομικῷ τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου συνίσταται ἀνατομικὸν φροντιστήριον. ἐν ᾧ οἱ πρωτοεταῖς καὶ δευτεροεταῖς φοιτηταὶ τῆς ἰατρικῆς σχολῆς ἀκούονται πρακτικῶς περὶ τὰς ἀνατομίας.

Ἄρθρον 2. — Τοῦ ἀνατομικοῦ φροντιστηρίου διευθυντὴ εἶναι δ' ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς περιγραφικῆς ἀνατομικῆς. Διορίζονται δὲ ὑπ' αὐτῶν δύο παράσκευασταὶ, δύο βοηθοί, καὶ δύο ὑπηρέται.

Ἄρθρον 3. — Καὶ οἱ μὲν παράσκευασταὶ διορίζονται διὰ Β. Διατάγματος προτάσει τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἀνατομικοῦ φροντιστηρίου.

Οἱ δὲ βοηθοὶ ἐκλέγονται ἐκ τῶν δευτεροετῶν φοιτητῶν τῆς ἰατρικῆς σχολῆς διὰ διαγωνισμοῦ προκηρυσσομένου ὑπὸ τοῦ κοσμητοροῦ τῆς ἰατρικῆς σχολῆς δύο μῆνας πρότερον, καὶ τελουμένου ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τοῦ κοσμητοροῦ τῆς ἰατρικῆς σχολῆς ὡς προέδρου, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἀνατομικοῦ φροντιστηρίου καὶ ἐνός τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῆς ἰατρικῆς σχολῆς ἐκλεγόμενου ὑπ' αὐτῆς.

Μέχρις οὗ δὲ τελεσθῇ ὁ πρῶτος διαγωνισμὸς, ὁ διευθυντὴς ἔχει ἐξουσίαν νὰ προσλαμβάνῃ οὓς ἀν κρίνῃ ἱκανοὺς δύο φοιτητὰς ὡς βοηθοὺς ἐπὶ τῷ ὀπισθεν ὀριζομένῳ μισθῷ, δηλῶν τοῦτο πρὸς τὴν Πρυτανείαν. Οἱ δὲ ὑπηρέται διορίζονται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως προτάσει τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἀνατομικοῦ φροντιστηρίου.

Ἄρθρον 4. — Ἡ ὑπηρεσία τῶν βοηθῶν εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἐπὶ τριετίαν.

Ἄρθρον 5. — Ἡ ἐτήσια ἀμοιβὴ τοῦ καθηγητοῦ τῆς περιγραφικῆς ἀνατομικῆς ὡς διευθυντοῦ τοῦ ἀνατομικοῦ φροντιστηρίου, ἐρίζεται ὑπὸ τῆς ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου.

Μισθὸς δὲ μηνιαῖος ὀρίζεται ἑκατέρῳ μὲν τῶν παράσκευαστῶν δραχμαὶ ἑκατὸν πενήκοντα, ἑκατέρῳ δὲ τῶν βοηθῶν δραχ. ἐξήκοντα καὶ ἑκατέρῳ τῶν ὑπηρετῶν δραχμαὶ ἐνενηκοντα.

Ἄρθρον β. — Αἱ ἐν τῇ ἀνατομικῇ φρονιτηθῆναι ἐργασίαι εἶναι διτταί, τούτῃσι παρασκευὴ τῶν πρὸς διδασκαλίαν ἀπαιτουμένων παρασκευασμάτων, καὶ πρακτικαὶ περὶ τὴν ἀνατομικὴν ἀσκήσεις τῶν φοιτητῶν.

Καὶ τὰ μὲν πρὸς διδασκαλίαν ἀπαιτουμένα παρασκευασματα εἶναι ὑποχρεοὶ νὰ παρασκευάζωσιν ἐκαστὸς οἱ παρασκευασταὶ ὀριζομένης τῆς ἐργασίας ἐκατέρου αὐτῶν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἀνατομικοῦ φροντιστηρίου.

Ἦς πρὸς δὲ τὰς πρακτικὰς περὶ τὴν ἀνατομικὴν ἀσκήσεις αἱ φοιτηταὶ ὑπάγονται εἰς δύο τμήματα, ἃν ἐν μὲν τῷ πρώτῳ ἀσκηθῶσιν οἱ πρωτοετείς φοιτηταὶ ἐκ περιτροπῆς ὀδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν παρασκευαστῶν, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ οἱ δευτεροετείς, ὡσαύτως κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὀδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ ἐτέρου παρασκευαστοῦ. Ἀσκηθεὶς δὲ τοὺς φοιτητὰς οἱ παρασκευασταὶ ἐκάτερος ἐν τῇ ἰδίῳ τμήματι χειραγωγούμενοι ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ, ὅστις ἐπισκοπεῖ τὰς ἐργασίας ἀμφοτέρων τῶν τμημάτων. (ἔκολουθεῖ)

Α Γ Γ Ε Λ Ι Α

Παρατάσσοντες ἢν πρὸ πολλοῦ ἐπεχειρήσαμεν συγγραφῆναι

ΠΕΡΙΓΡΑΦΙΚΗΣ ΑΝΑΤΟΜΙΚΗΣ

προτιθέμεθα εἰς φῶς αὐτὴν ὅσον οὕτω νὰ προανέγκωμεν.

Ἐπιθυμοῦντες ὅσον οἷόν τε μέλιστα ἐπιμελῶς τὰ τῆς ἀνατομικῆς νὰ ἐξετάσωμεν καὶ τὴν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις κατὰστασιν αὐτῆς ἀκριβῶς νὰ παραστήσωμεν, ἐνομιάζομεν ἐπιτάξεις αὐ μόνον ἔπτενῶς νὰ πραγματοῦθῶμεν ἐν τῷ ἡμετέρῳ κινήματι περὶ τῆς κατασκευῆς τῶν καθ' ἑκαστον ὀργανικῶν συστημάτων τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, καθάπερ αἱ ἀνατομικαὶ ἐμφανίζουσιν ἡμεῖς αὐτά, ἀλλὰ καὶ τὴν

ΙΣΤΟΛΟΓΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΜΒΡΥΟΛΟΓΙΑΝ

ἐν αὐτῷ νὰ περιλάβωμεν διὰ τοῦς λόγους τοῦδε : Τῆς ἀνατομικῆς ἀσχολουμένης περὶ τὴν κατασκευὴν τῶν ὀργάνων τοῦ σώματος, ἀναμφήριστον ὑπάρχει ὅτι καὶ ἡ ἱστολογία, διακρίθουσα περὶ τοῦς ἱστοῦς καὶ τὴν ὕφην τῶν ὀργάνων, ἢ τοὶ τὴν κατασκευὴν αὐτῶν, οἷον τὸ μέγιστον κροσκόπιον γνωρίζει ἡμῖν, ἀποτελεῖ οὐσιώδες μέρος τῆς ἀνατομικῆς συνδεσόμενον στενῶς πρὸς αὐτὴν καὶ οὐδὲ μὴς δύναμενον νὰ χωρισθῆ ἀπ' αὐτῆς ἵσπεὶ δὲ μάλλον πρόσφορον πρὸς περιγραφὴν τῆς κατασκευῆς τοῦ σώματος μέθοδος εἶναι ἡ ἐπὶ τῆς γενέσεως καὶ τῆς διαπλάσεως τῶν συνιστῶντων τὸ σῶμα ἱστῶν καὶ ὀργάνων ἐρεῖδι ἐνῆ, ἀναγκαῖον ἀποδείξει, ὅπως κατάληπτά τὰ καθ' ἑκαστον καταστήσῃ, νὰ περιλάβωμεν, πρὸς ἀκόλουθόντες τῇ πρόκειμένῃ μεθόδῳ καὶ τὴν Ἐμβρυολογίαν.

Πολλαχοῦ δὲ καὶ τῶν ἐκ τῆς

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗΣ ΑΝΑΤΟΜΙΚΗΣ

ἐπιστημονικῶν πόρισμάτων ἀπτόμεθα ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἔργῳ πρὸς κατανόησιν τῶν θεμελιωδῶν τύπων τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου, πρὸς μέρων ἢ ἀναλόγων ὄντων πρὸς τοὺς τῶν λοιπῶν καὶ μάλιστα τῶν σπανιδυλωτῶν ζῴων.

Τοιοῦτον ὡς ἐν τύπῳ τὸ ἡμέτερον πόνημα ἐν θάλασσῃ κίηται ἐκ δύο τόμων ἀποτελουμένων ἐξ **ΕΚΑΤΟΝ** τερτίπου τοπογραφικῶν φύλλων μεγάλου ὄρου σχήματος καὶ ἐμπεριεχόντων ὑπὲρ τὰς **ΕΞΕΑΚΟΣΙΑΣ** εἰκόνας.

Καὶ ὁ μὲν **Α'** ΤΟΜΟΣ περιλαμβάνει τὴν **Εἰσαγωγὴν**, τὴν **Ἐμβρυολογίαν**, τὸ γενικὸν μέρος τῆς **ἱστολογίας** καὶ τὴν περιγραφὴν τοῦ συστήματος τοῦ σκελετοῦ (τῶν ὀστέων καὶ τῶν συνδέσμων) καὶ τῶν **μυῶν**.

Ὁ δὲ **Β'** ΤΟΜΟΣ διαλαμβάνει περὶ πᾶν λοιπῶν συστημάτων, ἢ τοῦ πεπτικοῦ καὶ τοῦ ἀναπνευστικοῦ, τοῦ τῶν ἀγγείων, τοῦ οὐροποιογεννητικοῦ, τοῦ νευρικοῦ καὶ τοῦ δερματικοῦ, ἢ περὶ προσαρτᾶται καὶ τὸ σύστημα τῶν αἰσθητηρίων ὀργάνων, ἢ τε ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐξ ἐκείνου παραγόμενον. Ἐν τοῖς οἰκείοις δὲ κεφαλαίοις ἐκάστου τῶν ὀργανικῶν συστημάτων ἐμπεριέχονται προσέτι καὶ τὸ εἰδικὸν μέρος τῆς **ἱστολογίας** καὶ τὰ κατὰ τὴν **διάπλασιν** τῶν εἰρημίων συστημάτων καθ' ἑκαστον.

Ἐπιχειροῦντες τὸ πολὺ μὴ ὀλίγον καὶ πολυδάπανον τοῦτο ἔργον, ἐκτυπούμενον ἐν τοῖς ἐξαίρετοις κατὰ τῆμασι τοῦ κ. **Ἀνέστη Ἐκωνοταντίδου** ἐπὶ χάρτου καλοῦ καὶ μετ' εἰκόνων ἀκριβῶν καὶ κομψῶν, ἐπικαλοῦμεθα τὴν συνδρομὴν ἕκαστου μὲν τῶν κυρίων φοιτητῶν τῆς ἱατρικῆς ἡμεῶν δὲ τῶν τε ἄλλων φιλόμουσων καὶ τῶν ἀπὸ τῆν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν ἀξιοτίμων κυρίων συναδέλφων.

Ἡ τιμὴ δ' ἐκατέρου τόμου διὰ μὲν τοὺς κυρίου φοιτητὰς ὀρίζεται εἰς δραχμὰς **25**, διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς συνδρομητὰς εἰς δραχμὰς **30**, ἀποτινομένη ἕκαστου τῆ ἐκτυπώσεως τοῦ τόμου.

Οἱ μέλλοντες νὰ ἐγγραφῶσιν ἐν τῇ παρούσῃ ἀγγελίᾳ συνδρομητὰί παρκαλοῦνται νὰ γράφωσιν εὐαγγέλιστον τὸ ἑαυτῶν ὄνομα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 ὀκτωβρίου 1886.

Α. Παναγιωτοῦ

Τακτικὸς καθηγητῆς τῆς περιγραφικῆς ἀνατομικῆς

ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

S.ROP D'HYPO-PHO-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον εν Τόρκη υπό του χημικού

JAMES FELLOWS.

Τὴ περι οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει
τῶν κυριώτερων τοῦ ζωτικῆς ὄργανισμοῦ συστατικῶν, Κάλιον
καὶ Τίτανον. Ἐξέχει δὲ ἑνώσεις, Σιδηρον καὶ Μαγγανήσιον.
Τονικά, Κινίνη καὶ Στρυχνίνη. Καὶ τὸ ζώϊκόν ὀσμωτικῶδες συ-
στατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοτύπων σκευασμάτων
διότι εἶναι εὐάριστον τὴν γαστρὶν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοϊκῶς, καὶ
οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Ἐπιφέρει ἐκτετατὸν ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ
νύσσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίης
βρογχίτιδος καὶ ἑτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ ἥτ-
τον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτο-
νίας. — Αἱ θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τόνωτικὰς
καὶ θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφορα ὀργανικὰ λειτουργία
ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Ὁπῶ καὶ ἐς περιπτώσεις ἐνδεικνύται
ἡ τῆς ἐνεργώσεως τόνωσις διὰ τὸν τόνωτικὴν θεραπείαν, τὸ σκεύασμα τοῦτο
εἶναι τὰ μάλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγέρει τὴν ὄρεξιν, ρυθμίζει
τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν
μεταβαίνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπα-
θειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιάλη περιέχει 8 οὐγκίας, ἤτοι 50 γραμμίου δόσεις.

Ἐδίδεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περὶ τούτου
ἀγγελία ἄριστα μόνον διὰ τὰ ἰατρικὰ περιοδικά.

COMPAGNIE DES VASELINES FRANÇAISES.

Ἐμβλημα Πητρελαϊνῆ (Pétroleine).

Ἀδελφῶν LANCELOT καὶ Σας.

Χημικῶν, φαρμακοποιῶν, διδάκτορες ἰατρικῆς τῆς ἐν Παρισίῳ ἰατρικῆς Σχολῆς.

Διπλώμα τιμητικὸν ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ἔργων 1885.

Παρίσι, 15 Rue de l'Échiquier. — Ἐργαστάσιον ἐν Aube-villiers (Seine).

Λονδίνον, 108 London Wall.

Τῆς Πητρελαϊνῆς χρῆσις γίνεται εἰς τὰ φαρμακευτικὰ
σκευάσματα.

Ἡ Πητρελαϊνῆ ἢ Γαλλικὴ Βασιλίνη ἢς χρῆσις γίνεται ἐν ἀπκσι τοῖς
κοσμητομοίῳ τῶν Παρισίων, εἶναι οὐδετέρω, ἄχρους ἢ μωρὰ τὴν γαστρὶν,

διὰ τῶν χαρακτήρων δὲ τούτων γνωρίζεται ἀπὸ πάσης παραποιήσεως ἢ
νοθείας. Μεγάλῃ γίνεται αὐτῆς χρῆσις εἰς τὴν ἰατρικὴν εἰς τὴν θεραπείαν
τῶν κακῆς φύσεως πληγῶν, θεραπεύει δὲ ταχέως Ἐγκαύματα, Ραγάδας
τῶν μαστῶν, Ρωγμὰς, Ἐδλόγιαν, Ἐρυσίπεδας, Πιτυρίασιν, Ἐκζεμα
καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐν γένει νόσον τοῦ δέρματος. Μεγάλῃς χρησιμότητος
εἶναι καὶ εἰς τὴν μυροποιίαν. Οὐδέποτε ταγγίζει. Ζητητέα ἢ ὑπογραφή
LANCELOT et Cie.

Ἐν Ἀνατολῇ εὐρεῖται ἐν τῇ Φαρμακευτικῇ ἀποθήκῃ ἐν Κωνσταντινου-
πόλει Grand'Rue de Galata 35.

ΠΕΠΤΟΝΙΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ ROBIN.

Σιδηροῦχος σκεύασμα ὁμομοιώσιμον.

Ἐκ τῆς ἐνώσεως τῶν ὀρεπτικῶν συστατικῶν τοῦ κρέατος μετὰ σι-
δήρου.

Στομαχικόν, τὸνωτικόν ἰσχυρόν. Μετὰ τῶν τροφῶν ὁ πεπτονικός σι-
δηρος δὲν ἀποσυντίθεται ὡς συμβαίνει εἰς τὰ ἄλλα τοῦ σιδήρου σκευ-
άσματα.

Δίδεται κατὰ σταγόνας πυκνῆς διαλύσεως ἀπὸ 10—20 κατὰ πᾶν
γεῦμα ἐν αἰωδήτῃ ὑγρῷ.

ΟΙΝΟΣ ΠΕΠΤΟΝΙΚΟΥ ΣΙΔΗΡΟΥ ROBIN

Εἰς δόσιν μικροῦ ποτηρίου μετὰ τὸ φαγεῖν.

Γενικὴ ἀποθήκη εἰς Entrepôt pharmaceutique ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Μεγάλῃ ὁδῷ Γαλατῆ 35.

ΕΠΙΛΗΨΙΑ. ΥΣΤΕΡΙΣΜΟΣ. ΝΕΥΡΩΣΙΣ

Τὸ Σεράπιον τοῦ HENRY MURE μετὰ Βρωμιούχου καλίου (μὴ
ἐμπριέχοντος χλωριούχου καὶ ἰωδιούχου καλίου) ἐν χερσὶν τῶν ἰατρῶν τῶν
ἐν Παρισίῳ εἰδικῶν θεραπευτηρίων ἔσχε λίαν ἀπλοτέλεσματα ἐπε-
νεχθὸν σπουδαίαις ἰατείς, καθ' ἃ ἐν ταῖς περιοδικαῖς μνημονεύεται.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ βρωμιούχου τούτου σκευάσματος ἐν Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ,
Ἀμερικῇ ἀφίεται εἰς τὴν ἀπόλυτον χημικὴν καθαρότητα, καὶ τὸν
μαθηματικὸν προσδιορισμὸν τῆς δόσεως τοῦ ἁλατος ὡς καὶ εἰς τὴν συ-
νέναισιν αὐτοῦ μετὰ σεραπίου φλοιοῦ νεφροστίων.

Ἐκκατον κοχλεάριον σεραπίου τοῦ HENRY MURE ἐνέχει 2 γραμ-
ματὰ βρωμιούχου καλίου.

Τιμὴ τοῦ φιαλίου 5 φράγκ.

Γενικὴ ἐν Ἀνατολῇ ἀποθήκη εἰς Entrepôt pharmaceutique ἐν
Κωνσταντινουπόλει.

Μεγάλῃ ὁδῷ Γαλατῆ 35.

Rakoczy

ΠΙΚΡΟΠΗΓΗ ΕΞ BUDE
 ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΣ
 ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ LOSER

Τὸ αὐτοφύεον πικρὸν ὕδωρ Rakoczy εἶναι ἐκ τῶν πλουσιωτέρων εἰς στερεὰ συστατικά ὑδάτων, ἅτε δὴ περιέχον ἐν 10000 μέρ. κύτου 571 μέρη στερεῶν συστατικῶν καὶ ποτιμᾶται εἰς τὰς νόσους τῆς κάτω κοιλίας διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἄφρονον θεικῶν μαγνήσιον, γάτριον καὶ λίθιον.

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς λοιπὰς πικροπηγὰς τὸ ὕδωρ Rakoczy θεωρούμενον πρὸ πάντων τῶν ἰατρῶν ὡς τὸ πρῶτον προτιμᾶται καθ' ἑξωτερικὰς ἐνδείξεις ἢ χρῆσις τῶν πικρῶν ὑδάτων, διὸ καὶ ὡς τοιοῦτον συνίσταται καὶ ὑπὸ Ἀκαδημιῶν καὶ ὑπὸ ἰατρῶν ὡς ὑπὸ τῆς ἐν Budapest ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, τῆς ἐν Παρισίῳ ἀκαδημίας τῆς ἰατρικῆς, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν Faurel ἐν Παρισίῳ, Châle-Tschehorn ἐν Λονδίνῳ, Τριανταφυλλίδου καὶ Mordtmann ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ζουραν ἐν Ἀδριανουπόλει, Salim pacha ἐν Καίρῳ, Schüss ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Zeissel καὶ Rokitsansky ἐν Βιέννῃ, Seitz ἐν Μόσχῳ, Vohl ἐν Κολωνίᾳ κλ.

Πωλεῖται ἐντός φιαλῶν προσφάτως ἐκαστοτε πληρουμένων παρ' ἄλλοις οἰν τοῖς καταστήμασιν τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων, τοῖς φαρμακείοις καὶ φαρμακεμπορείοις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Α. Α. Γεωργαντζ. — Στοιχεῖα ἱστορικῆς. Τόμ. Α'. Ἀθήναι 1885. Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 32 πληρωτέα εἰς τὴν παραλαβὴν τοῦ Α' τόμου. Εὑρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ. — Ο Β' τόμος ὑπὸ τὰ πιεστήρια.

GALEZOWSKI. — Des cataractes et de leurs operations. Conférences cliniques. — Brochure in 8o. de 52. P. Prix. 1. l. 50. Publications du Progrès Médical. Paris 14. Rue des Carmes.

J. BOUILLLET. Ἱστορία τῆς ἰατρικῆς μεταγλωττισθεῖσα καὶ συμπληρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑφηγητοῦ κ. Ν. Η. Παρίση. — Τιμὰται Δρ. 7, καὶ εὑρίσκεται εἰς τὰ κυριώτερα βιβλιοπωλεῖα.

Α. Κ. Δαμδέρογ. — Καθηγητοῦ τῆς χημείας. — Νοθεύσεις ἐσθλῶν καὶ ποτῶν καὶ ἐλέγξις αὐτῶν. Βλ. 16ον. Ἀθήναι. Τιμὰται Δραχ. 2.